

ten af den Gjæld, som er stiftet, for at erholde den fornødne Driftscapital.

B. Naar Jordbrugeren dyrke Jord, der tilhører en Anden, fæer Ansættelsen paa en af de nysanførte Maader, som om han var Eier; kun at Forpagnings-, Fæste- eller Leieafgifter, derunder indbefattet leverede Naturalproducters eller udført Pligtarbejdes Værdi, drages fra Totalbeløbet. Dersom Brugeren er Fæster, og staaer i Gjæld for en Deel af Indsættningen, bliver Renten af denne Gjæld at fradrage den paa den nysanførte Maade udfundne Indtægt; men dersom Indsættningen er betalt af en Capital, som har været eller er blevet hans egen, kan Renten ikke fradrages; thi hvis Renten af Indsættningen her bragtes til Afdrag, maatte iglen Renten af den til Indsættningens Betaling anvendte Capital beregnes til Forøgelse af den skattepligtige Indtægt.

Med Hensyn til Udfindelsen af den skattepligtige Indtægt af Handel bemærkes Følgende:

Naar et Resultat ikke, under Jagttagelse af de almindelige Regler, kan udfindes ved at gaae tilbage til alle enkelte Omsættningers Udfald i det Tidrum, for hvilket Indtægten skal angives, bliver det at undersøge, hvormeget den Skattepligtiges Formue i det paagjældende Tidrum er forøget eller formindsket, ifølge Resultatet af den af ham i samme Tidrum førte Handel; derpaa undersøges, hvad han i samme Tidrum har anvendt til sin og Families Underhold, Nytte og Behagelighed, og hertil lægges Forøgelsen af hans Formue eller herfra drages Formindskelsen af denne, ifald hans Handel har givet Tab, og hans Formue effektiv er bleven formindsket.

Med Hensyn til Udfindelsen af den skattepligtige Indtægt af Haandværk og anden industriel Virksomhed bemærkes Følgende:

Naar den paagjældende Skattepligtige har holdt nøie Regnskab over alle sine Indtægter og Udgifter i det sidstafvige Aars Løb, vil der, for at udfinde hans skattepligtige Indtægt, fra Totalsummen af den samlede Indtægt være

at bringe i Afdrag alle Slags Statter og Communeafgifter, Renter af den Gjæld, hvorefter Driftscapital er tilveiebragt, og alle Drifts- omkostninger, saasom Løn og Værdien af Naturalforpleining, naar denne er ydet til Svende, Dreng, Dagleiere eller andre Medhjælpere ved Driften, samt Omkostninger ved at vedligeholde Inventarium og Værktøi i hidtilværende Stand og Omfang, men ikke Udgifter til dettes Forøgelse eller til Driftens Udvidelse.

Har den Paagjældende ikke ført saa nøiagtigt Regnskab, at en Opgjørelse paa den nysanførte Maade kan finde Sted, undersøges det, hvormeget han (naar Varelager og Inventarium, Maskiner, Værktøi og andre Redskaber samt udestaaende Tilgodehavende ved Aarets Begyndelse og ved dets Slutning, beregnet paa lige Maade, ansættes til en Pengeværdi), i Aarets Løb er gaaet frem eller tilbage i Formuesbestielse ved Resultatet af sin Drift; og naar denne Forøgelse af Formuen da lægges til, eller Formindskelsen af samme drages fra, hvad han i Aarets Løb har anvendt til Underhold, Nytte eller Behagelighed for sig eller Familie, da vil den skattepligtige Indtægt udfomme.

Med Hensyn til den Indtægt, som høves af Udleie af urørligt og rørligt Gods, samt ved Bortforpagtning o. s. v., bemærkes Følgende:

Den, som har Indtægt af Fæstegods, det være sig i Penge, Naturalproducter eller forrettet Arbejde, har at medregne de oppebaarne Indsættninger. Under de Omkostninger, som kunne bringes i Afdrag, henhører Renten af de Prioriteter, anden Gjæld og Byrder, som paahvile den udleiede Eiendom, og som afholdes af Udleieren, Statter og Afgift, som Udleieren udreder, og de Reparationer, hvorved Eiendommen vedligeholdes, men ikke de Beskøftninger, hvorved den forøges eller virkelig forbedres.

I denne Rubrik om Leie bliver derhos at opføre den besparede Udgift, der fremkommer ved Brugen og Benyttelsen af Leilighed i eget Huus, af en Embedsbolig eller af en uden Bederlag overdraget Vaaning, hvilken Besparing er at ansee som en Indtægt.

Denne ansættes til et saadant Beløb, som